Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumera la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 101. Brașovŭ, Sâmbătă, 7 (19) Maiu 1888.

Brașovŭ, 6 Maiu st. v. 1888.

Principele de Bismark s'a retrasŭ pe câtva timpŭ în singurătatea dela Varzin, unde voiesce să petrécă sĕrbătorile Rosaliilorŭ.

Impejurarea acésta o declară Csernatony dela „Nemzet“, prietenulŭ d-lui Tisza, ca unŭ simptomŭ pentru momentŭ îmbucurătorŭ, ce'lŭ îndémnă a discuta din nou în numita fóiă situațiunea generală europénă.

Orĭ cum amŭ sucì și amŭ rĕsucì lucrurile — scrie Csernatony — periculŭ generalŭ este și rĕmâne, că puterile carĭ țintescŭ la resboiu precum și acelea carĭ voiescŭ pacea își stau față în față in imediată vecinătate cu armate colosale, și că desarmarea nu se póte cugeta altfelŭ nicĭ mai înainte, decâtŭ după ce o parte va suferi unŭ totalŭ desastru. Invingĕtorulŭ va stabili efectivulŭ armatei, ce-i va fi permisŭ învinsului a'lŭ susține, și în conformitate nu va întârdia nicĭ învingĕtorulŭ de a-și micșora efectivulŭ armatei sale. Acésta *conditio sine qua non* dă situațiunei europene unŭ caracterŭ atâtŭ de posomorîtŭ.

Puterile carĭ se gândescŭ la resboiu nu voiescŭ sĕ audă de desarmare, pentru că prin pace nu potŭ ajunge la ținta lorŭ; de aceea — dice mai departe Csernatony — suntŭ silite puterile carĭ susținŭ pacea de a sta armate până în dințĭ. Acéstă stare nesuportabilă nu-o potŭ suferì pentru durată națiunile, carĭ vorŭ sĕ trăiéscă ér nu se ajungă la o estremă obosélă.

Din causa acésta, crede Csernatony, că este neevitabilŭ ca Rusiei, pe care nimenĭ nu voiesce sĕ-o atace, sĕ i se adreseze mai curĕndŭ orĭ mai târdiu întrebarea, că ce scopurĭ urmărescŭ concentrările sale de trupe la granițele nóstre și ale Germaniei. Și deórece o asemenea întrebare se pune numai atuncĭ, când cineva e decisŭ de a considera rĕspunsulŭ eventualŭ nemulțămitorŭ ca *casus belli*, nicĭ decum nu póte privi omulŭ plin de speranță în viitorŭ, orĭ câtŭ de multŭ ar dorì susținerea păcii.

De altă parte Csernatony este de firma credință că liga de pace va bate totalŭ pe inimicii ei. Atuncĭ va urma și desarmarea, ér mai înainte nu.

Acesta este pe scurtŭ cuprinsulŭ păreriloŕŭ amicului d-lui Tisza asupra situațiunei generale. Biuroulŭ de corespondență din Pesta l'a telegrafiatŭ pretutindenĭ, dovadă că în cercurile politice de acolo i se atribue o deosebită importanță.

„Neue freie Presse“ dice cu privire la teoriile de mai susŭ desvoltate în „Nemzet“, că intre politicii ungurĭ se lățesce totŭ mai multŭ părerea, că ar fi mai bine décă resboiulŭ ar isbucnì mai curĕndŭ, deórece ei credŭ, că liga de pace va ieși învingĕtóre.

Foia vienesă nu împărtășesce acéstă părere. Mai bine voimŭ — dice ea — sĕ purtămŭ sarcinele, sub carĭ gememŭ, mai departe decâtŭ sĕ vedemŭ sosindŭ grozăviile unui resboiu universalŭ; chiar unŭ resboiu victoriosŭ ar fi o nenorocire.

Mai departe asigură „Neue freie Presse“, că nu desprețuesce forțele propriei armate, când pledéză contra resboiului, ci e convinsă că și-ar implini datoria cu onóre. ea nu'șĭ face idei esagerate nicĭ despre armata ruséscă, ci se teme numai de ororile resboiului.

In ceea ce privesce sfaturile, ce le primescŭ austriacii mereu dela foile germane, ca sĕ dea mai mare atențiune armatei și sĕ susțină unitatea ei, „Neue freie Presse“ le consideră, ca viindŭ dela nisce amicĭ, și le esplică ca unŭ semnŭ că încercările politicei germane de a se pune earăși pe piciorŭ de amiciă cu Rusia nu voiescŭ sĕ reușéscă și că prin urmare cei din Berlinŭ punŭ celŭ mai mare prețŭ pe o bună pregatire militară a Austro-Ungariei, pentru că, mai alesŭ cu privire la Orientŭ, pacea nu li se pare asigurată.

Germania, dice fóia vienesă, voiesce ca Austria sĕ fiă tare și sĕ-și sémță tăria ei, dér nu pentru a face întrebărĭ Rusiei asupra grămădirei de trupe în Polonia; căcĭ e fórte periculosŭ a disputa unei puterĭ mari dreptulŭ de a-și aședa armatele după cum îi place și unŭ astfelŭ de pasŭ arŭ mâna numai apa pe móra partidei rusescĭ, care voiesce rĕsboiulŭ, căcĭ e probabilŭ că Țarulŭ l'ar considera ca o vătămare personală.

Nu pentru a provoca resboiulŭ, ci pentru a'lŭ împedeca doresce Germania întărirea Austriei. Cu câtŭ mai puternică va fi liga de pace cu atâtŭ mai cutezătóre apare o luptă în contra ei.

De acésta ideă e condusă politica germană, și politica statelorŭ aliate, asigură „N. fr. Presse“. Dér ea singură nu se prea încrede în vorbele sale, căcĭ îndată adauge:

„Pentru casulŭ când s'ar dovedi că e greșită acésta părere, când demonulŭ ambițiunei și a poftei de cucerire în ostulŭ și vestulŭ Europei totuși ar triumfa, trebue sĕ fimŭ cu tóte aceste pregătițĭ. Astădĭ se preâmblă cancelarulŭ germanŭ în parculŭ dela Varzin și lumea e liniștită; cine garanteză pentru diua de mâne?“

„Le Nord“ despre România.

„Le Nord“, diarŭ rusŭ din Bruxela, scrie următorele:

Cestiunea bulgară pentru momentŭ este lăsată la o parte, atențiunea Rușilorŭ se află concentrată asupra României și evenimentelorŭ ce se desfășură în Serbia și întru câtva în Grecia. In ceea ce privesçe România, apoi diplomația rusă, în contra tuturorŭ spuselorŭ, nu s'a amestecatŭ de locŭ în ultimele evenimente. Escitarea spiritelorŭ, care domnesce acum în România, este resultatulŭ greșelilorŭ comise de guvernŭ, care a condusŭ acéstă *țéră slavă* într'unŭ sensŭ antinaționalŭ și contrarŭ Rusiei, apĕrătórea naturală a tuturorŭ popórelorŭ slave.

Ce ar dice fóia oficiósă rusescă, când unŭ diarŭ românŭ, ocupându-se de stările interne ale Rusiei, ar intitula-o pe acésta *țéră românéscă*, măcarcă o parte din ea, deși mică, românéscă este?

„Nord“ nu și-a datŭ sémă de vorbele sale, căcĭ altfelŭ se feria d'a se face ridiculŭ. De altmintrelea diarele române ii dau rĕspunsulŭ cuvenitŭ.

Acuma, precum comunică o telegramă din Petersburg, și diarele ruse se pronunță violentŭ în contra diarului „Nord“, din causa articulului sĕu fantasticŭ că România s'ar gândi a se anexa la Austro-Ungaria.

Rusia și Muntenegru.

Corespondentulŭ din Belgradŭ alŭ fóiei ungurescĭ „Pesti Naplo“ a avutŭ o convorbire cu unŭ „distinsŭ bărbatŭ de statŭ muntenegrénŭ“, care l'a împuternicitŭ sĕ comunice, că *între Rusia și Muntenegru s'a încheiată o convenție militară*, în puterea căreia Muntenegru se obligă ca, în casulŭ unui resboiu între Rusia și Austro-Ungaria, sĕ năvălescă cu 30.000 de soldațĭ în Erțegovina, ceea ce ar constringe pe Austro-Ungaria sĕ țină acolo o armată de celŭ puținŭ 200,000 ómenĭ. Remânend Rusia învingĕtóre, Muntenegru ar primi ca rĕsplată Bocche di Cattaro; în casŭ contrarŭ Rusia la încheiarea păcii ar căuta sĕ obțină pentru Muntenegru *status quo* și i-ar plăti ca despăgubire pentru cheltuelile de resboiu cincĭ milione de ruble.

„Pesti Naplo“ nu ia în seriosŭ acéstă comunicare, cu tóte astea felicită, în ironiă, pe Muntenegru pentru o astfelŭ de convențiune.

Demonstrațiunĭ pentru Boulanger.

Generalulŭ Boulanger a întreprinsŭ dilele acestea o călĕtoriă prin câte-va departamente ale Franciei, unde a fostŭ pretutindenea primitŭ și salutatŭ cu unŭ entusiasmŭ. ce președintele republicei nu l'a întêmpinatŭ în călĕtoria sa de deunădĭ. Pretutindenea poporulŭ s'a manifestatŭ aderentŭ alŭ lui Boulanger și i-au adusŭ ovațiunĭ.

In diua de 15 Maiu s'a întorsŭ în Parisŭ din călĕtoria sa, cu care ocasiune s'au făcutŭ erășĭ demonstrațiunĭ. Mulțime mare de ómenĭ așteptau la gară, unde era aședată și polițiă numerosă. Când sosì trenulŭ strigăte de „sĕ trăiescă“ resunară din tótă mulțimea. „France“ spune că unŭ polițistŭ ar fi disŭ: „Pagubă că nu putemŭ striga și noi „trăiescă Boulanger!“ Birja în care se suise generalulŭ abia pute înainte de mulțimea cea mare. In alte birjĭ urmau lui Boulanger, deputatulŭ Laguerre, Deroulede și alții. Pe bulevardŭ și pe strada Richelieu furnica mulțimea alergândŭ după trăsura generalului până la Hotel de Louve. S'au auditŭ și singuratice fluerăturĭ, dér au fostŭ imediatŭ înăbușite de strigătele nesfârșite de „sĕ trăiescă“.

Se vorbea că în acea di va merge generalul în camera: de aceea s'au luatŭ mĕsurĭ de precauțiune. Boulanger însĕ a declaratŭ, că nu va merge în cameră, până ce nu va pute ține o vorbire asupra revisuirei.

Armata englesă.

Cestiunile militare începu a ave în Anglia o însemnătate deosebită.

„Le Temps“ scrisese acum câte-va dile, că generalulŭ Hornby a credutŭ de datoria sa, sĕ dovedescă, într'o revistă, nevoia de a pune Londra în stare de a se apĕra și étă că acuma secretarulŭ de Statŭ la departamentulŭ resboiului, d. Stanhope, a presintatŭ Camerei comunelorŭ unŭ proiecŭ de lege, care pune la disposiția guvernului, în casŭ de periculŭ iminentŭ, corpulŭ de voluntarĭ și acelŭ de *yomanry*.

Mĕsura acésta, în locŭ de a linisci opinia publică, pare că a ațîțat'o și „Daily Telegraph“ a publicatŭ unŭ articolŭ de sensațiă asupra stărei actuale a armatei englese, articulŭ, care a provocatŭ o viă discuțiune în camera lordilorŭ.

„Daily Telegraph,“ pretindĕndŭ că are informațiile sale „dela cea mai înaltă autoritate militară,“ afirmă că trupele englese nu suntŭ îndestulătóre pentru apĕrarea regatului și că, decă s'ar mări numĕrulŭ lorŭ, n'ar fi casărmĭ pentru nouĕle contingente. Cea mai mare parte din tunurĭ, dice diarulŭ, suntŭ în așa stare, încâtŭ nu esistă altele mai rele în Europa; avemŭ, ce-i dreptŭ, modelulŭ unui tunŭ de câmpŭ, care e escelentŭ; dér nu vomŭ putea sĕ fabricămŭ acéstă armă decâtŭ cu încetulŭ și cu tóte că amŭ inventatŭ o pușcă cu repetiția, nicĭ unulŭ din regimentele nóstre nu-i înarmatŭ încă cu ea. Marina nóstră, urméză mai departe „Daily Telegraph“, nu-i în stare sĕ împedece vre o putere de a trece canalulŭ Mânecei, decâtŭ încetândŭ de a protegia cea mai mare parte din coloniile nóstre.

Afară de asta dela cósta de sudu și până în Scoția, nicĭ una din fortărețele Angliei nu are tunurĭ sistemŭ nou și șease din cuirasatele ei cele mai bune au nevoiă de unŭ anŭ de așteptare pentru a-șĭ căpĕta artileria dela arsenale. Londra e fără apĕrare, și ca sĕ aibă tunurĭ bune ar trebui sĕ le comande în străinĕtate. In fine guvernulŭ ascunde cu îngrijire acéstă stare de lucrurĭ și propunerile și cererile făcute la ministerulŭ de resbelŭ suntŭ cu îngrijire tăinuite publicului.

Aceste revelațiunĭ au făcutŭ la camera lordilorŭ obiectulŭ unei interpelărĭ. Ducele de Cambridge, comandantulŭ supremŭ alŭ armatei, a negatŭ, precum am mai spusŭ, că elŭ ar fi „înalta autoritate“ cu care își face reclamă diarulŭ „Daily Telegraph.“ Lordulŭ Salisbury a protestatŭ în contra mustrărei, că nu se îngrijesce de apĕrarea regatului și a spusŭ că dela 1884, armata de uscatŭ și marina au fostŭ mărite în mod simțitorŭ. Președintele consiliului a atacatŭ în deosebĭ pe lordulŭ Wolseley, generalŭ, pe care-lŭ acusă de a fi pricinuitŭ panica actuală printr'unŭ discurs publicŭ imprudentŭ și l'a somatŭ se atace guvernulŭ la cameră pentru ca acesta se se pótă apĕra.

Faptulŭ acesta pare a nu fi intimidatŭ pe generalulŭ Wolseley, învingĕtorulŭ dela Tel-el-Kebir. Elŭ a convocatŭ mai mulțĭ oficerĭ superiorĭ la densulŭ acasă și la acéstă întrunire s'a hotărîtŭ, ca îndată ce parlamentulŭ se va redeschide sĕ 'i se propue unŭ programŭ întregŭ tindĕndŭ a ridica puterea armată a regatului. Afară de asta s'a mai hotă-

ritŭ ca două corpurĭ de armată se fiă puse pe piciorŭ de resbelŭ și ca pușca cu repetițiă sĕ fiă introdusă la tóte regimentele. Mai e vorba apoi de a se mări efectivulŭ regimentelorŭ de cavaleriă. Aceste propunerĭ vorŭ da locŭ, de sigurŭ, la nisce desbaterĭ interesante.

De altcum Wolseley a declaratŭ în camera lordilorŭ, că n'avea cunoscință despre articululŭ din „Daily Telegraph." In vorbirea ce a ținut'o elŭ (a fostŭ un toastŭ la unŭ banchetŭ) n'a atacatŭ guvernulŭ, ci a accentuatŭ numai desavantagiele unui guvernŭ de partidŭ pentru armată. Actualulŭ guvernŭ, dise elŭ, n'a negligeatŭ armata și flota, ci a desvoltat'o, dér firma sa părere e că, câtă vreme flota englesă e așa de slabă ca acum, armata nu'șĭ póte păstra loculŭ sĕu, deórece pretutindenea în lume s'a lățitŭ părerea, că starea mijlócelorŭ de apĕrare a Angliei în patriă și în afară e nemulțămitore și puterile combatante militare nu suntŭ așa organisate și echipate, cum ar trebui sĕ fiă. Elŭ nu crede că procederea s'a e de natură a-lŭ sili sĕ-șĭ dea dimisiunea ca militarŭ.

Salisbury își esprimă recunoscința asupra modului cum s'a esprimatŭ Wolseley despre actualulŭ guvernŭ. Speră că generalulŭ nu va lua în seriosŭ incidentulŭ, căcĭ retragerea sa ar fi o grea lovitură pentru administrațiunea armatei englese. Guvernulŭ ia mĕsurile necesare pentru siguranța țĕrii.

SCIRILE ḐILEI.

In comisiunea administrativă a comitatului *Cojocna*, fiindŭ interpelatŭ la 14 Maiu n. vicespanulŭ asupra sporirei *concubinatului* în comitatŭ, rĕspunse că va studia seriosŭ cestiunea și va căuta sĕ'lŭ stârpéscă cu tóte mijlócele ce'i stau la dispositiune. Comisiunea a decis, sĕ se trimetă guvernului o adresă în acéstă afacere, și sĕ o impărtășéscă si celorlalte municipii, ca se o sprijinéscă.

* *

Nu i-a mai rĕmasŭ altceva „*Kulturegyletului*" ungurescŭ decâtŭ sĕ 'șĭ facă *steagŭ*, și încă cu 1000 fl. Ce'i trebue chelului tichiă de mărgăritarŭ! Și ce e mai nostimŭ, marele tămbălău cu tichia au de gândŭ „patrioții" sĕ-lŭ facă cu ocasiunea adunării generale ce o vorŭ ține Kulturegyletiștii la 19 Augustŭ în *Brașovŭ*. De aci, cum se dice, vorŭ merge la Sinaia.

* *

In comitatulŭ *Ternavei mari*, anume în părțile *Nocrigului*, s'au imulțitŭ grozavŭ porcii sĕlbaticĭ. Cu ocasiunea unei vĕnătore din dilele trecute mai mulțĭ au fostŭ împușcațĭ.

* *

La cererea procuraturei r. din Tergulŭ-Mureșului, *editorulŭ* fóiei unguresci „*Hunyad*" a fostŭ pedepsitŭ cu 25 fl. din causă că numita procuratură n'a primitŭ 3 numerĭ din esemplarele oficióse. Editorulŭ la apĕrare susținŭ, că numerii respectivĭ i-a espedatŭ procuraturei și-i espedéză regulatŭ, documentândŭ acésta cu fășiele adreselorŭ tipărite. Cu tóte acestea s'a dictatŭ asupra lui pedépsa de 25 fl. Editorulŭ a insinuatŭ recursŭ. La acésta observă „Kolozsvár": „Ar fi frumosŭ, décă de aci înainte editorii de diare vorŭ ave sĕ inspecteze și oficiele postale, ca nu cumva diarele sĕ se pérdă din causa lorŭ."

* *

La *tĕrgulŭ* de primăveră din *Reghinulŭ săsescŭ*, după cum se scrie de acolo, vitele au avutŭ bună trecere. S'au vêndutŭ cu totulŭ 4700 vite cornute, 479 cai și 1500 oi.

Sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu.

Ședința 1, ținută la 1/13 Maiu a. c.

După severșirea s. liturgii și invocarea s. Duch., deputații presențĭ s'au întrunitŭ în sala cea mare a seminarului „Andreianŭ". Escelența Sa Metropolitulŭ Mironŭ Romanulŭ înfățișându-se la Sinodŭ, după cetirea cuvêntărei de deschidere, ce amŭ publicatŭ în Nr. 99 alŭ Gazetei, inmediatŭ se purcede la constituirea biroului interimalŭ, urméză presentarea credențiónalelorŭ deputațilorŭ presențĭ și-șĭ presentéză cu totulŭ credențiónalele 45 inșĭ; apoi atâtŭ credențiónalele câtŭ și actele electorale se împartŭ la 4 secțiunĭ verificătóre.

Cu acestea se închide ședința I-a.

Ședința II, ținută la 2/14 Maiu a. c.

La ordinea dilei se punŭ raporturile secțiunilorŭ verificătóre.

S'au verificatŭ cu totulŭ 44 de deputațĭ și astfelŭ sinodulŭ se declară de aptŭ a pute aduce concluse valide.

Presidiulŭ presentéză mai departe: *a*) cererea deputatului Diamandi Manole pentru concediu pe 5 dile din causa morbului; *b*) cererea deputatului Simeonŭ Dămianŭ pentru concediu pe timpŭ nedeterminatŭ, din causa agendelorŭ oficióse. După o scurtă desbatere dep. D-lui Manole concediulŭ cerutŭ i se dă, ér cererea dep. Dămianŭ se va decide după verificare.

La ordinea dilei se pune constituirea definitivă a biroului și a comisiunilorŭ permanente și spre consultare ședința se ridică pe 10 minute, ér după redeschiderea ședinții la propunerea presidiului se alege:

a) Biroulŭ: T. Herman, M. Voilean și Dr. R. Roșca mirenĭ.

b) Comisiunea verificătóre: I. Papiu, A. Pĕcurariu, O. Sorescu, I. Turcu, M. Cirlea și P. Piposŭ.

c) Comisiunea organisătóre: Dr. I. Pușcariu, I. Hannia, N. Cristea: I. Bologa, E. Măcelariu, P. Cosma, Dr. A. Brote, I. Pușcariu și Dr. A. Todea.

d) Comisiunea bisericéscă: I. Petric, G. Șagău, I. Danciu, G. Candrea, Ios. Orbonașŭ, A. Bârsanŭ, G. Moldovanŭ, N. Cosma și S. Dragomirŭ.

e) Comisiunea școlară: Z. Boiu, I. Popescu, V. Dămianŭ, G. Danilă, I. Fulea, I. Turcu, L. Branŭ de Lemeny, D. Lăcătușŭ și V. Tordoșanŭ.

f) Comisiunea financiară: N. Fratesu, I. Drocŭ, A. Pĕcurariu, D. Manole, O. Sorescu, R. Patița, S. Popŭ, M. Cirlea și Dr. N. Olariu.

g) Comisiunea petițională: D. Coltofeanŭ, R. Furdui, I. Duvlea, Z. Tătarŭ, P. Piposŭ și G. Șandor.

Presidiulŭ mai presentéză următórele esebite:

a) protestulŭ lui Iosifŭ Leabu et cons. contra alegerei de deputațĭ sinodalĭ mirenĭ în mai multe comune din cerculŭ Făgărașului. — La propunerea unui deputatŭ, protestulŭ se respinge ca întârdiatŭ.

b) raportulŭ generalŭ plenarŭ alŭ consistorului archidiecesanŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887: *c*) raportulŭ consist. arch. referitorŭ la înființarea fondului de pensiune preoțescŭ; *d*) raportulŭ cons. arch., prin care se transpune nota presidială în causa disciplinărei prot. S. Popescu. Tóte 3 raportele se predau comisiunei verificătóre. *e*) Raportulŭ cons. arch. referitorŭ la întregirea parochiei Rĕchita cu prediile Strugarĭ și Purcărețŭ: *f*) raportulŭ cons. arch. în privința sistărei cursului clericalŭ estraordinarŭ. Tóte se predau comisiunei bisericescĭ.

g) raportulŭ cons. arch. ca senatŭ scol. despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887: *h*) raportulŭ cons. arch. în privința catechisațiunei în scólele de orĭ ce categoriă; *i*) raportulŭ cons. arch. în causa înființărei unei preparandii de fete: *l*) raportulŭ cons. arch. prin care se așterne manualulŭ „Economia câmpului" de Georgiu Moianŭ, pentru admitere în școlele poporale; *m*) raportulŭ cons. arch. prin care se așterne manualulŭ „Fisica pentru scólele poporale" de prof. gim. D. Făgărășanŭ; *n*) raportulŭ cons. arch. prin care se așterne manualulŭ „Cursŭ de limba maghiară pentru scólele poporale" de I. Molnár. Tóte se predau comisiunei scolare.

o) raportulŭ cons. arch. ca senatŭ epitropescŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887; *p*) raportulŭ cons. arch. în privința acordărei indemnisării pentru suma de 200 fl., ce s'a datŭ vĕduvei Maria Reou, soția fostului archivarŭ Ioanŭ Reou ca ajutorŭ: *r*) raportulŭ cons. arch. în causa pretensiunei fondului „Franciscŭ-Iosefinŭ" la Kenderessy Zsigmond: *s*) raportulŭ cons. archid. referitorŭ la suportarea speselorŭ pentru reparaturile dela grădina archiepiscopéscă: *t*) raportulŭ cons. arch. prin care se așternŭ rațiociniile fondurilorŭ archidiecesane pe anulŭ 1887. — Se predau comisiunei financiare.

Cu acestea ședința se încheiă.

Strămutarea episcopiei gr. c. din Gherla în Deșiu.

Deșiu, la 16 Maiu 1888.

In adunarea municipiului Solnocŭ-Dobéca ținută astădĭ s'a primitŭ fără discuțiune *strămutarea Episcopiei gr. cat. din Gherla la Deșiu*, adecă respingerea recursului câtorva membri din representanța comunității orașului Deșiu, va sĕ dică causa e decisă astfelŭ finalmente, că episcopia amintită se va aședa statornicŭ mai în centrulŭ diecesei aicĭ la Deșiu pe vecii vecilorŭ. Viitorulŭ va arăta, décă acéstă strămutare în favórea diecesei este. **Sireganulŭ.**

Invĕțămentulŭ în comitatulŭ Cojocnei.

(Raportul inspectorului de școle unguresc.)

In timpulŭ din urmă inspectorulŭ de școle alŭ comitatului Cojocnei a visitatŭ 80 de școle aflătóre în 53 comune din comitatulŭ sĕu. Din școlele visitate de elŭ, 11 suntŭ de statŭ, 2 comunale, 3 rom. cat., 44 gr. cat., 3 gr. or., 11 ev. ref. și 6 de confesiunea augustină.

Pe timpulŭ inspecțiunei prelegerile erau pretutindenea în curgere, afară de școlele ev. reformate, în care prelegerile se încheiaseră încă cu finea lui Martie.

Atâtŭ învĕțămentulŭ, câtŭ și sistemulŭ de învĕțămentŭ în tóte școlele s'a aflatŭ fórte defectuosŭ. Escepțiune facŭ dela acésta numai școlele de confesiunea augustină, pe carĭ inspectorulŭ le-a aflatŭ mai corĕspundĕtóre.

Acolo, unde după lege arŭ fi prescrise 6 clase, abia se află 2—3 clase. Copii marĭ și micĭ invĕță împreună atâtŭ obiectele mai grele, câtŭ și cele mai ușore, ceea ce produce marĭ greutățĭ, atâtŭ pentru învĕțătorŭ, câtŭ și pentru învĕțămêntŭ.

Cea mai mare parte dintre învĕțătorĭ nu corĕspundŭ chiămărei lorŭ, măcarcă dispunŭ de diploma de cualificațiune. Nicĭ planulŭ de învĕțămentŭ alŭ școlei poporale nu-lŭ cunoscŭ: nu cunoscŭ nicĭ planulŭ de învĕțămentŭ alŭ școlei de statŭ, nicĭ pe celŭ alŭ școlei confesionale. Diarele de școlă nu se

---

FOILETONULU „GAZ. TRANS."

13

Din vieța și scrierile lui Nicolau Lenau.

După isvóre străine.

16 Octomvre.

„Când întraiu adĭ în odaia prietinilor, mei cameriera Emmy îmĭ șopti încetŭ, când suiam treptele, că domnulŭ casei se află la Niembsch, care érășĭ se simte mai rĕu. Am scoborîtŭ decĭ în josŭ, unde cei de față mĕ întêmpinară cu privirĭ speriόse: „S'a întêmplatŭ câtŭ se póte de rĕu — îmĭ dise domnulŭ casei — *Niembsch a înebunitŭ*"... Erĭ séră era veselŭ, vorbărețŭ, își arătă epistolele pre carĭ nu de multŭ le primi dela fidanțata sa... chiarŭ și scrisórea ei frumósă. Nóptea pe la 2 óre bolnavulŭ veni în odaia lui Reinbeck ca nebunŭ. Tótă nóptea umblă în susŭ și'n josŭ. Diminéța a cântatŭ minunatŭ pe vióră și a jucatŭ. Deodată însĕ eși afară fără sĕ fiă observatŭ de cineva. In frica cea mare s'a trimisŭ după Pfitzer Gustaw, căruia i comunicară totulŭ, rugându-lŭ sĕ cerceteze pe amiculŭ sĕu poetulŭ, căcĭ probabilŭ se va afla în tipografiă. Pfitzer îlŭ întêlni pe Niembsch pe strada Koning și-lŭ suprinse pe neașteptate. Au mersŭ împreună. Imĭ închipuescŭ suferințele însoțitorului îngrijatŭ și gânditorŭ cum va fi făcutŭ acelŭ drumŭ cu poetulŭ nebunŭ, ceea ce s'a întêmplatŭ așa dicêndŭ în fața Germaniei întregĭ. Lângă bazarŭ Lenau își desbrăcă vestmintele de pe de-asupra și i-le întinse lui Pfitzer, care le și luă. Niembsch voi după aceea sĕ'șĭ întindă hainele pe pămêntŭ și sĕ se culce pe ele. Elŭ dicea că nu póte merge mai departe. Intr'adevĕrŭ a și cădutŭ josŭ. Curagiosulŭ sĕu amicŭ însĕ îlŭ rădică și merseră mai departe. Sosiră la br. Herman Raischach căruia Niembsch îi spuse diferite flecurĭ, între altele: „Da, medicii. Ei m'au curatŭ destulŭ, odată însĕ m'am uitatŭ numai la violină și m'am făcutŭ sănĕtosŭ". Pe strada Friederich abia își împletecia picióréle. Pfitzer se sui cu elŭ în trăsura D-rului Köstlin, ce venia dreptŭ spre ei. Dér nicĭ aicĭ nu se afla bine; totŭ mereu își ținea capulŭ între mânĭ plângêndu-se, că zuruitulŭ trăsurei îi pricinuesce durerĭ. Decĭ după câteva minute se scoborîră. Lenau se punea pe tóte petrile din colțulŭ stradelorŭ. Ițĭ era milă sĕ-lŭ privescĭ mergêndŭ până la capĕtulŭ stradei... După-ce ajunse acasă, Niembsch șédŭ lungă vreme pe scaunulŭ dinaintea ușei; dup'aceea se culcă desculțŭ pe canapea, aruncându-șĭ capulŭ încóci și încolo: dup'aceea își luă roculŭ și începŭ a umbla în vêrfulŭ degetelorŭ. Iși luă violina, cânta și juca: „Se întêmplă încă minunĭ, dicea elŭ; sunt cu totul sănĕtosŭ. Numai violina îmĭ lipsesce. Accentele ei astfelŭ se revarsă pe sufletulŭ meu ca roua, întinerindu-mi-lŭ" Cineva se apropiă pe nesimțite de patulŭ sĕu unde era și violina. „Numai se nu'mĭ atingĭ violina", strigă elŭ; și ținea vióra ca lucrulŭ celŭ mai scumpŭ. In diua premergĕtóre fugi prin casă cu pașĭ marĭ și îndesațĭ de sute de orĭ încóce și încolo. Afară de aceea aiura desŭ, ér mai târdiu fuma peste mĕsură, ceea ce încă a contribuitŭ multŭ la agravarea bólei. Nóptile lui de multŭ erau neliniștite, încâtŭ servitorulŭ consiliariului care durmia dedesuptulŭ odăii lui Lenau afirma încontinuu, că neliniștea poetului îi causa multă neplăcere și că tărăboiulŭ ce-lŭ înscena elŭ era așa de mare peste nópte, încâtŭ nu-șĭ putea închide ochii sĕ dórmă. Unii dicŭ, că l'au auditŭ vorbindŭ cu voce înaltă când petrecea singurŭ; ér peste nópte atâta hârtiă aprindea și ardea, încâtŭ erau fórte îngrijațĭ, ca nu cumva nenorocitulŭ poetŭ în nebunia lui sĕ aprindă manuscripte de valóre, orĭ sĕ se pomenéscă c'unŭ focŭ mare.

18 Octomvre.

Erĭ tótă diua s'a odihnitŭ și era aprópe consciu de sine; adĭ însĕ cu atâtŭ mai rĕu. Mai întâiu voi sĕ călĕtorescă; dĕdu servitorului sĕu o bancnotă pentru cumpărarea unui biletŭ de drumŭ, își luă gemantanulŭ. Mai târdiu îlŭ cuprinse dorulŭ de mórte. Adĭ la 7 óre voiu muri", dicea elŭ. Se mbrăcă întregŭ în vestminte albe, se culcă și cu mânile puse pe pieptŭ își aștepta mortea. Iși luă rĕmasŭ bunŭ dela toțĭ: binecuvêntă pe toțĭ... Iși scrise testamentulŭ: în fiăcare clipă săria din patŭ ca sĕ mai adaugă pe hârtiă cevașŭ. Emilia adeseorĭ trebuia sĕ scria ce dicea elŭ... Medicină numai atuncĭ lua, când i-se spunea, că îlŭ rógă femeia consiliarului aulicŭ. Tótă nóptea a vorbitŭ și a cântatŭ cu violina. Chirurgulŭ, care-lŭ pădia nu era în stare sĕ reproducă frumósele lucrurĭ ce le vorbia bolnavulŭ poetŭ. S'a esprimatŭ în modŭ sublimŭ despre visurĭ și mórte, despre carĭ adĭ nópte a scrisŭ și poesii și comunicându-le Emiliei îi dise, ca sĕ le copieze, dér ea nu le-a pututŭ, căcĭ și le uitase... Lenau în nóptea trecută arse multe epistole. Inchipuirile lui se mișcă numai prin

portă regulatŭ, protocolŭ de clasificațiune nu se află nicĭ în o șcólă, testimoniele pentru ceĭ ce continuă studiulŭ la școlĭ maĭ înalte se dau numaĭ pe nimerite și după cum învĕțătorulŭ îșĭ aduce aminte.

Ce privesce localulŭ de învĕțămêntŭ și provederea aceluia cu rechisitele necesare, inspectorulŭ de școle raporteză, că în privința acésta loculŭ primŭ îlŭ ocupă confesiunile românescĭ, ca unele, carĭ au adusŭ cele maĭ multe jertfe pentru buna susținere a școlelorŭ lorŭ. Șirŭ întregŭ de școlĭ românescĭ corĕspundĕtóre planuluĭ de învĕțămêntŭ s'au rădicatŭ în timpulŭ maĭ nou, așa că omuluĭ involuntarŭ i-se impune stimă și admirațiune, când vede: câtŭ de gata este acestŭ poporŭ (vorba e de poporulŭ românŭ) a se supune sarcinelorŭ aruncate asupra luĭ în scopulŭ acesta (câte 5, 10, 15 fl. da familiă).

Acestea suntŭ cuvintele pe carĭ le reproduce „Kolozsvár" din raportulŭ inspectoruluĭ respectivŭ de școle privitorŭ la școlele românescĭ.

Cu totulŭ necorĕspundĕtóre și peste mĕsură defectuóse s'au aflatŭ următórele școle:

Școla ev. reformată și școla gr. cat. din Orosfaia: școla gr. cat. din Archiudŭ și din Budurlău, carĭ nu suntŭ nicĭ podite pe josŭ; școla gr. cat. din Hărastășŭ, în care inspectorulŭ a aflatŭ vițeĭ, și nu școlarĭ; școla ev. ref. din Filpișulŭ micŭ și cea din Téca, asemenea ev. reform.

Nu au școlĭ de feliu comunitățile confesiunale gr. catolice din Bratfalău Băița, Cozma și Socolŭ; cea gr. or. din Ida mare; în fine cea ev. reformată din Uilaculŭ și Șiopterulŭ de Câmpiă, în carĭ învĕțămêntŭ nicĭ nu esistă.

Limba ungurescă se propune cu maĭ bunŭ succesŭ în școlele săsescĭ. Celelalte școlĭ ale naționalitățilorŭ încă îșĭ facŭ datoria lorŭ în privința acésta, escepțiune facŭ numaĭ învĕțătoriĭ școlelorŭ de confesiunea augustină din Ida mare și Sz. Ludveg și învĕțătoriĭ școlelorŭ gr. cat. din Orosfaia, Budurlău, Chibulculŭ și Țĕgșorŭ.

Vomŭ reveni.

Intemplărĭ diferite.

Sinucisŭ. Tinerulŭ de 24 anĭ Valton Ede jun., cassarŭ la gara căiĭ ferate din Clușiu, s'a împușcatŭ în casa părințilorŭ sĕĭ murindŭ imediatŭ. Sinucisulŭ suferea de mania, că ar fi persecutatŭ de maĭ mariĭ sĕĭ.

Furtŭ mare. In Aradŭ a fostŭ jăfuitŭ ḑiua la amedḑĭ galantarulŭ casseĭ de bancă și de schimbŭ a luĭ Armin Wallfisch, care se află în cea maĭ frecventată stradă. Hoțulŭ a luatŭ numaĭ monedele nu și hârtia. Poliția a arestatŭ unŭ individŭ. Cercetările continuă.

Evreu pungașŭ. Cu ocasiunea unuĭ târgŭ din Huedinŭ s'a datŭ de urma unuĭ Evreu, care cu ajutorulŭ narcotineĭ îșĭ făcea cu bunŭ succesŭ hoțiile sale, așa că individuluĭ pe care voia sĕ-lŭ jăfuiască de banĭ, îĭ da vinarsŭ cu narcotină prin care îlŭ ameția, îlŭ despoia apoĭ de banĭ și o lua la sănĕtósa. Astfelŭ se descoperi că a jefuitŭ pe unŭ individŭ cu ocasiunea unuĭ tĕrgŭ din Huedinŭ, dér hoțulŭ putŭ cu ocasiunea aceea scăpa fără a fi prinsŭ. La târgulŭ de primăvéră din Reghinulŭ săsescŭ Evreulŭ se încercă sĕ facă din nou asemenea cu unŭ Românŭ, dér a pățit'o. Românulŭ ce-ĭ dreptŭ bĕu puținŭ din vinarsulŭ cu narcotină ce îlŭ dete Evreulŭ și atâta 'ĭ fu de ajunsŭ pentru ca sĕ a-ametéscă; când însĕ Evreulŭ era acum sĕ-lŭ despóe de banĭ, tovarășiĭ Românuluĭ amețitŭ puseră mâna pe Evreu, care astăḑĭ e pusŭ la récóre în temniță.

Ședințele ordinare

ale

Academieĭ române

în anulŭ 1888—89

1. Vinerĭ 6/18 Maiu, Ședință ordinară publică. 2. Vinerĭ 13/25 Maiu Ședință ordinară. 3. Vinerĭ 20 (1 Iunie) Maiu, Ședință ordinară. 4. Vinerĭ 27 (8 Iunie, Maiu, Ședință ordinară. 5. Vinerĭ 3/15 Iunie, Ședință ordinară publică. 6. Vinerĭ 10/22 Iunie, Ședință ordinară. 7. Vinerĭ 17/29 Iunie, Ședință ordinară. 8. Vinerĭ 24 (6 Iulie), Iunie, Ședință ordinară. 9. Vinerĭ 1/13 Iulie, Ședință ordinară publică. 10. Vinerĭ 8/20 Iulie, Ședință ordinară.

Vacanțele de véră dela 15/27 Iulie până la 15/27 Augustŭ.

11. Vinerĭ 19/31 Augustŭ, Ședință ordinară. 12. Vinerĭ 26 (7 Septemvre) Augustŭ, Ședință ordinară 13. Vinerĭ 2/14 Septemvre, Ședință ordinară publică, 14. Vinerĭ 9/21 Septemvre Ședință ordinară. 15. Vinerĭ 16/28 Sept. Ședință ordinară. 16. Vinerĭ 23 (5 Oct.) Septemvre, Ședință ordinară. 17. Vinerĭ 30 (12 Oct.) Septemvre, Ședință ordinară. 18. Vinerĭ 7/19 Octomvre, Ședință ordinară publică. 19. Vinerĭ 14/26 Octomvre, Ședință ordinară. 20. Vinerĭ 21 (3 Nov.) Octomvre, Ședință ordinară. 21. Vinerĭ 28 (9 Nov.) Octomvre Ședință ordinară. 22. Vinerĭ 4/16 Noemvre, Ședință ordinară publică. 23. Vinerĭ 11/23 Noemvre, Ședință ordinară. 24. Vinerĭ 18/30 Noemvre, Ședință ordinară. 25. Vinerĭ 25 (7 Dec.) Noemvre. Ședință ordinară. 26. Vinerĭ 2/14 Decemvre, Ședință ordinară publică, 27. Vinerĭ 9/21 Decemvre, Ședință ordinară. 28. Vinerĭ 16/28 Decemvre, Ședință ordinară.

Vacanțele de dóuĕ sĕptĕmânĭ la Nascerea Domnuluĭ nostru Isusu Christosu.

29. Vinerĭ 6/18 Ianuarie, Ședință ordinară publică. 30. Vinerĭ 13/25 Ian. Ședință ordinară. 31. Vinerĭ 20 (1 Febr.) Ianuarie, Ședință ordinară. 32. Vinerĭ 27 (8 Febr.) Ianuarie, Ședință ordinară. 33 Vinerĭ 3/15 Februarie, Ședință ordinară publică. 34. Vinerĭ 10/22 Februarie Ședință ordinară. 35. Vinerĭ 17 (1 Mart.) Februarie, Ședință ordinară. 36. Vinerĭ 24 (8 Mart.) Februarie, Ședință ordinară. 37. Vinerĭ 3/15 Martie, Ședință ordinară publică.

Marțĭ 7/19 Martie 1889 deschiderea Sesiuniĭ generale din anulŭ 1889.

Literatură.

„Transilvania", Nr. 9—10 are următorulŭ sumarŭ: Academia română. Scóle și internate de fete în România (urmare și fine). Ioanŭ Popescu: Psichologia empirică. Nunta la Românĭ, studiu istoricoethnograficŭ comparativŭ. Procese verbale ale comitetuluĭ Associațiuneĭ transilvane pentru literatura română și cultura poporuluĭ românŭ, luate în ședința dela 2 și 21 Aprilie n. 1888. Altă colecțiune de documente adunate de către subscrisulŭ pentru Academia română [Incheere.] Scóla superióră de fetițe din Sibiiu [Continuarea din Nr. 7—8 1887].

„Lumina pentru toțĭ," revistă pedagogică, sub direcțiunea d-luĭ *Eniu D. Bălteanu*, în Bucurescĭ, Calea Moșilorŭ, Nr. 138, costândŭ abonamentulŭ 10 leĭ pe anŭ și 5 leĭ pe jumĕtate de anŭ. Nr. 11, anulŭ III, are cuprinsulŭ următorŭ: Inlesnirĭ abonațilorŭ bunĭ platnicĭ. Sentințe economice, filosofice și pedagogice, E. Bălteanu. Studiĭ asupra literaturiĭ populare, de Dobre Stefănescu. Transformismulŭ, de D. Ionescu. Doctorulŭ fără argințĭ, de E. B. Cum învĕță Gertruda copiĭ sĕĭ, de E. Bălteanu. Schițe de istoria pedagogieĭ, de Ioanŭ Rusu. Credințe populare, de Ioanŭ St. Negoescu. Napoleon Bonaparte, de Ioanŭ Rusu. Poesiĭ populare din Transilvania, de P. Vancu. Recunoscința d-luĭ I. Popescu din Bĕrladŭ. Copilașiĭ cu inimióră, de C. Popescu. Descântecŭ de albéță, de C. Dimitrescu. Pedagogia, de E. B. O voce din Vâlcea, de E. B. Bibliografiă. Literatură de spiritŭ și petrecerĭ. Erate. Corespondență. Administrația și administratorulŭ aceste reviste.

Gazeta Săteanuluĭ, revistă ilustrată, ce apare în R.-Săratŭ. Nr. 6 dela 20 Aprilie 1888, are următorulŭ cuprinsŭ: Reflecsiunĭ politice sociale: Unŭ optimistŭ. Incetarea rĕscóleĭ țĕranilorŭ, Săteanulŭ. Noțiunĭ asupra falsificațiunilorŭ făineĭ de grâu, [urmare]—C. Dumitrescu. Florĭ sĕlbatice din România [urmare] Anemonele. Mărgăritarulŭ sĕu lăcrămióre. Aspidiulŭ ghimbosŭ C. C. D. Fórfecele de grădină, C. Cartofulŭ de Canada C. C. D. Pansele și verbinele invĕrgate, Unŭ amatorŭ de florĭ. Noua tragă, „Souvenir de Boussuet" C. C. D. Pămêntŭ pentru ceĭ ce n'au d'ajunsŭ C. C. Datculescu. Corespondența „Gazeteĭ Săteanuluĭ" din Lunca: I. Plesnilă. Legenda despre tăiatulŭ vieĭ: P. P. Constanțianu. Mișcarea țĕranilorŭ din Bolbócă [Maicănescĭ] jud. R.-Săratŭ: Reporterŭ. Din localitate: X. Buletinulŭ Comercialŭ. Miscellanea. Unŭ economŭ românŭ. Maĭ multe gravurĭ negre și colorate.

DIVERSE.

Ambasadorŭ mușcatŭ de câne. Se scie că prin orașele turcescĭ cânii ḑacŭ întinșĭ pe tóte stradele. Aceștĭ cânĭ suntŭ pré leneșĭ ca sĕ'șĭ dea osteneala de a mușca pe cineva; cu tóte astea ambasadorulŭ rusŭ din Constantinopolŭ a pățit'o într'o ḑi. Pe când mergea pe stradă, dusŭ pe gândurĭ, elŭ călcă pe unulŭ din cânii tolănițĭ în drumŭ; cânele eșĭ din liniștea'ĭ fatalistă și încolțĭ de pulpă pe d. ambasadorŭ. Se ḑice că cânele cunósce pe omulŭ cu gândurĭ rele!

Literatura în Germania în anulŭ 1887. In anulŭ 1887 apărură în Germania 15,972 producte literare, cu 281 maĭ puține ca în 1886. Dintre aceste producte literare 2063 se ocupă cu gimnastica; 1456 cu teologia; 1402 cu literatura estetică: 1369 cu jurisprudența, politica, statistica, comunicațiunea; 1082 cu higiena; 867 cu scințele naturale, chemia și farmacia; 729 cu literatura poporală; 725 cu comerciulŭ și industria; 722 cu istoria, biografia etc., 648 cu stenografia; 585 cu limbile noue și literatura germană veche, 585 cu scrierĭ clasice orientale: 464 cu scrierĭ pentru tinerime.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 17 Maiu st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vĕnd.	8.58
Argintŭ românescŭ .	„	8.50	„	8.54
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.06
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	103.—	„	104.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.60
Renta de hârtia 5%	85.40
Imprumutulu căilorŭ ferate ungare .	150.50
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostu ungare (1-ma emisiune) . .	94.80
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datorieĭ căiloru ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	10.05
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	98.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ urgurescŭ	121.60
Acțiunile bănceĭ de creditŭ ungur. .	279.25
Acțiunile bănceĭ de creditŭ austr. .	277.75
Renta de hârtiă austriacă	78.40
Renta de argintŭ austriacŭ	80.30
Renta de aurŭ austriacă	104.50
Losurĭ din 1860	133.60
Acțiunile bănceĭ austro-ungare . . .	872.—
Mărcĭ 100 imp. germane	62.75
Londra 10 Livres sterlinge	126.90
Losurile pentru regularea Tiseĭ și Seghedinuluĭ	126.90

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

cercurĭ nobile, înalte, și suntŭ seriόse și necopilărescĭ. „Mórtea așa este de ușóră, așa de bine me simțescŭ în fața eĭ", ḑicea adesea. După aceea: „Așa de multŭ întârḑie; ajută'mĭ, dă'mĭ ceva Emilio, ca ea sĕ vină maĭ degrabă". Când îlŭ cercetă consiliarulŭ Ludovic, Lenau cântă cu vióra de minune. Ludovic nu se putea mira în destulŭ de elŭ. Privĭ la nenorocitulŭ poetŭ plângêndŭ și a ḑisŭ, că îșĭ aduce aminte de Tasso... Maĭ târḑiu érășĭ ḑise Lenau: „Emilio, adu'mĭ ceva ca sĕ mĕ sfârșescŭ maĭ degrabă. Viéța mea e o nebuniă", ḑicea elŭ. „Ce-am cultivatŭ!.. Numaĭ câteva poesiĭ frumóse am scrisŭ".

19 Octomvre.

„Mediciĭ s'au consultatŭ sĕ-ĭ facă o tăiătură în o arteră. Niembsch se bucură când îșĭ vĕḑŭ sângele svĕcnindŭ, cum ḑicea elŭ: „ca unŭ isvorŭ din Alpĭ". — „Óre nu este acesta sânge deplinŭ sănĕtosŭ?" întrebă pe bărbierulŭ sĕu, care'ĭ rĕspunse: „Da, sânge deplinŭ sănĕtosŭ se vede a fi, numaĭ câtŭ pare că este alŭ unuĭ cerbŭ prigonitŭ". Rĕspunsulŭ acesta îĭ plăcŭ tare luĭ Lenau. „Căcĭ prigonitŭ cerbŭ sunt eu", îĭ replică, și totdeuna poftia dela chirurgulŭ sĕu, ca sĕ descrie fiitóreĭ sale sócre acéstă operațiune. Impregiurarea, că sângele sĕu era sănĕtosŭ îĭ dete nouă speranță, nou curagiu pentru căsĕtoriă. Și acum continuă maĭ departe a țese în creeriĭ sĕĭ bolnavĭ planurĭ uriașe de viitorŭ. „Cum póte avé omulŭ ideĭ așa de simple", ḑise referitorŭ la întêmplările de erĭ. „Erĭ eram de părerea, că Emilia îmĭ dă accid-clorhidryc". După prânḑŭ a cântatŭ cu violina fórte frumosŭ.

20 Octomvre.

Nóptea mĭ-a fostŭ suportabilă, avisă pe cameriéră, dér totușĭ pe la 4 óre a începutŭ furtuna. Diminéța pe la 7 óre bolnavulŭ cerŭ unŭ paharŭ de apă dela servitorulŭ consiliaruluĭ, dér Niembsch până când privia la împlinirea acesteĭ rugărĭ, sări pe ferestră desbrăcatŭ și începŭ a striga de-alungulŭ strădeĭ Friederich: „Revoluțiă! Libertate! Ajutor! Focŭ." Sĕ ḑice că incidentulŭ acesta era grozavŭ. Era mâhnitŭ asupra Svabilorŭ. Servitorulŭ Leo mĭ-a spusŭ lucrurĭ înfricoșate despre elŭ. Mĭ-a spusŭ c'a începutŭ a-ĭ număra nasturiĭ vestmêntuluĭ sĕu și striga: „Isuse! Marie! Nebunŭ, nebunŭ! Nicĭ nu sciu unde mĕ aflu."

22 Octomvre.

„Când Leo veni adĭ-diminéță dela pădĭtŭ îmĭ spuse că nóptea trecută i-a fostŭ fórte grea bolnavuluĭ și că acușĭ acușĭ se înfuriă. *Lăsațĭ-me sĕ mergŭ în rĕsboiŭ*," striga adesea. Doria în continuu sĕ călĕtorescă. Mediculŭ decise a-lŭ transporta în Winnenthal pe când consângeniĭ luĭ îlŭ rugau sĕ-lŭ lase sĕ móră aicĭ. Insușĭ Lenau se opuse călĕtorieĭ dér în urmă fu constrinsŭ sĕ mérgă de silă. Când vĕḑură înaintea lorŭ orășelulŭ, îĭ spuse Pfitzer, că elŭ are sĕ fiă dusŭ acolo. Numirea orașuluĭ n'a făcutŭ asupra luĭ nicĭ o impresiune. La descălecare se plânse luĭ Zeller de modulŭ cum a fostŭ tractatŭ arĕtându'ĭ în palme nesce rane ce nu erau ci numaĭ i-se păreau luĭ a fi, dér mediculŭ îĭ rĕspunse că Lenau este vina la tóte șĭ că dincontră elŭ a tractatŭ rĕu cu eĭ, înjurândŭ ómeniĭ pe drumŭ. La acestea Lenau tăcŭ rușinându-se. Când peste nópte sdrobi jalusia uneĭ ferestre îșĭ strivi unŭ degetŭ. Zeller chiămă numaĭ decâtŭ unŭ chirurgŭ ca sĕ'ĭ lege rana. Așa se vede că acésta i-a căḑutŭ bine amiculuĭ nostru, căcĭ se linisti. Când îlŭ conduseră în odăița luĭ, sângele sĕu făcŭ o circulare repentină în susŭ și în josŭ prin capulŭ sĕu și ḑise că luĭ nu'ĭ place nicĭ nu vrea sĕ rĕmână aicĭ, dér mediculŭ îĭ rĕspunse că nu maĭ póte fi vorbă de voința luĭ, căcĭ fiindŭ vindecarea lucrulŭ principalŭ, trebue sĕ fiă ascultătorŭ, fiindcă elŭ e smintitŭ de minte, póte însĕ sĕ mérgă prin grădina la preumblare. Niembsch primi propunerea, ér când intră în grădină și respiră aerulŭ curatŭ, și vĕḑŭ cerulŭ seninŭ, ḑise: „e frumosŭ." După ce merse în odaiă érășĭ, se culcă și durmi cam unŭ pătrarŭ de óră, dup'aceea merse érășĭ în grădină. Zeller l'a aflatŭ maĭ puținŭ bolnavŭ astăḑĭ, ca erĭ și începŭ a nutri maĭ multă speranță în elŭ. In odăița luĭ tóte mobilele suntŭ intărite de părețĭ și de podinĭ până chiar și patulŭ din mijloculŭ caseĭ. Priveliștea ce'ĭ oferea pădurea și câmpulŭ în pompa lorŭ de tómnă îĭ era fórte bine venită. Castelulŭ în interiorulŭ căruia se află institutulŭ alienațilorŭ, e ceva mărețŭ. In curte este o fântână colosală. Zeller a închiriatŭ o odaiă separată pentru Emilia, de-o frumseță uimitóre, aicĭ va ședea Niembsch decă i-se va face maĭ bine.

(Va urma.)

Nr. 41—1888
Senatulŭ scolasticŭ.

CONCURSŬ

pentru ocuparea staţiunei docenţiale din parochia gr. cath. Romuli din vicariatulŭ Rodnei, carea devenise vacantă, cu soluţiune anuală de 200 fl. v. a., cuartirŭ provĕdutŭ cu edificie economice, lemne focalĭ gratis şi grădina şcólei în folosinţa învĕţătorului.

Doritorii de a dobêndi acéstă staţiune au de a'şĭ aşterne rugările lorŭ provĕdute cu documentele de cualificaţiune docenţiale la senatulŭ scolasticŭ conf. gr. cath. din Romuli, posta ultimă Năsĕudŭ, până în 10 Iunie 1888.

Din şedinţa senatului scolasticŭ conf. gr. cath. ţinută în 29 Aprilie 1888.

Paulŭ Chita,
preşedintele senatului scolasticŭ.

60.3—2

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amedĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amedĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amedĭ.
c) „ „ în *Secuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amedĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.